
Przedstawiamy ciekawy wyrok WSA w Warszawie dotyczący skutków wydania opinii dotyczącej interpretacji przepisów przez przedstawiciela organu administracji publicznej. Sprawa dotyczyła zwrotu dofinansowania do wynagrodzenia niepełnosprawnych pracownika powiatowego domu pomocy społecznej.

W rozpatrywanej sprawie w stosunku do powiatowego domu pomocy społecznej została wydana decyzja o zwrocie środków wypłaconych tytułem dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Zgodnie z ustawą o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych takie dofinansowanie nie przysługuje, jeżeli wynagrodzenie pracownika jest finansowane ze środków publicznych. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej utrzymał tę decyzję w mocy. Pracodawca odwołał się do sądu administracyjnego, wskazując m.in., że DPS finansował wynagrodzenia pracownika z opłat pochodzących od pensjonariuszy tego domu. Sąd nie uwzględnił tego argumentu, wskazując, że strona jest jednostką budżetową powiatu i pokrywa swoje wydatki bezpośrednio z budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Sąd zwrócił jednak uwagę, że DPS działał w zaufaniu do organów państwa, gdyż uzyskał stosowną opinię Zastępcy Dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych z czerwca 2013 r., w której jednoznacznie wskazano, że skarżącemu przysługuje prawo do uzyskania dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Organ II instancji w żaden sposób do powyższego się nie ustosunkował w kontekście konieczności zwrotu już wypłaconych środków Funduszu. Minister nie dokonał w szczególności analizy sprawy w zakresie, wskazywanego już w odwołaniu naruszenia przez Prezesa Zarządu PFRON art. 7a i art. 8 kpa.

Pomimo, że z treści art. 9 kpa wynika, że przepis ten ma zastosowanie w toku postępowania administracyjnego, nie można przyjąć, iż udzielanie przez organ administracyjny informacji jednostkom poza toczącym się postępowaniem pozostaje absolutnie bez wpływu na sytuację prawną takiej jednostki. Powołana wyżej informacja pochodząca od organów władzy publicznej miała niewątpliwie charakter informacyjny. Na jej podstawie, a także w związku z faktycznym otrzymywaniem dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w latach wcześniejszych (ze skargi wynika, że strona otrzymywała nieprzerwanie pomoc już od 2014 r.) skarżący został utwierdzony w przekonaniu, że przysługuje mu prawo do uzyskania dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Informację tę uzyskał od kompetentnego organu, tj. Zastępcy Dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Pracowników Niepełnosprawnych.

Sąd odwołując się do stanowiska doktryny wskazał dalej, że powszechnie przyjmuje się współcześnie obowiązek udzielania informacji przez organy państwa. Udzielanie informacji przez organy państwa powiązane jest w polskiej doktrynie z zasadą zaufania do organów władzy (zob. J. Łętowski, Zasada zaufania w stosunkach między obywatelem i administracją (w:) Państwo, Prawo, Obywatel. Zbiór studiów dla uczczenia 60 - lecia urodzin i 40-lecia pracy naukowej Profesora Adama Łopatki, red. J. Łętowski, W. Sokolewicz, Ossolineum 1989).

W każdej sytuacji informowania jednostki o jej sytuacji prawnej organ administracyjny powinien mieć na względzie to, że adresat takiej informacji nie powinien być narażony na niekorzystne konsekwencje związane z wadliwością informacji. W nauce wskazuje się, że skoro na administracji spoczywa obowiązek udzielania informacji, tak by jednostka nie ponosiła negatywnych konsekwencji, to tym bardziej informacje te powinny być na tyle rzetelne i wiarygodne, by one same nie stały się źródłem takiej szkody. Ponadto administracja udzielając określonych informacji wywołuje u jednostki pewne subiektywne oczekiwania, że informacje te są prawdziwe, rzetelne i godne zaufania. Oczekiwanie to jest związane przede wszystkim z pochodzeniem od samej administracji (J. Lemańska, Uzasadnione

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 01, marzec 2020 07:06

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 873

---

oczekiwania w perspektywie prawa krajowego i regulacji europejskich, Warszawa 2016, s. 148).

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 grudnia 2019 r. sygn. V SA/Wa 707/19.

Wyrok jest nieprawomocny.

Źródło: [CBOSA](#)